

VILLREINNEMNDA FOR RONDANE OG SØLNKLETTEN

PROTOKOLL FRA MØTE 3/2017: Arbeidsutvalget Telefonmøte 17. mars 9.00-9.45

Deltakere: Jørund Båtstad, Torstein Storås, Sissel Frang Rustad (sak 2017/15) og Arne Vadet (sak 2017/16)

SAKER:	
2017/15	ÅMOT -1. GANGS HØRING AV KOMMUNEPLANENS AREALDEL 2016-2030
2017/16	DOVRE/FOLLDAL – MOTORISERT FERDSEL TIL ØVRE DØRÅLSETER TURISTHYTTE - HØRING
2017/17	STOR-ELVDAL - SØKNAD OM DISPENSASJON – ANNEKS OG TILBYGG PÅ HYTTE
2017/18	STOR-ELVDAL - SØKNAD OM DISPENSASJON –TILBYGG PÅ HYTTE

2017/15 ÅMOT - 1. GANGS HØRING AV KOMMUNEPLANENS AREALDEL 2016-2030

SAKSOPPLYSNINGER

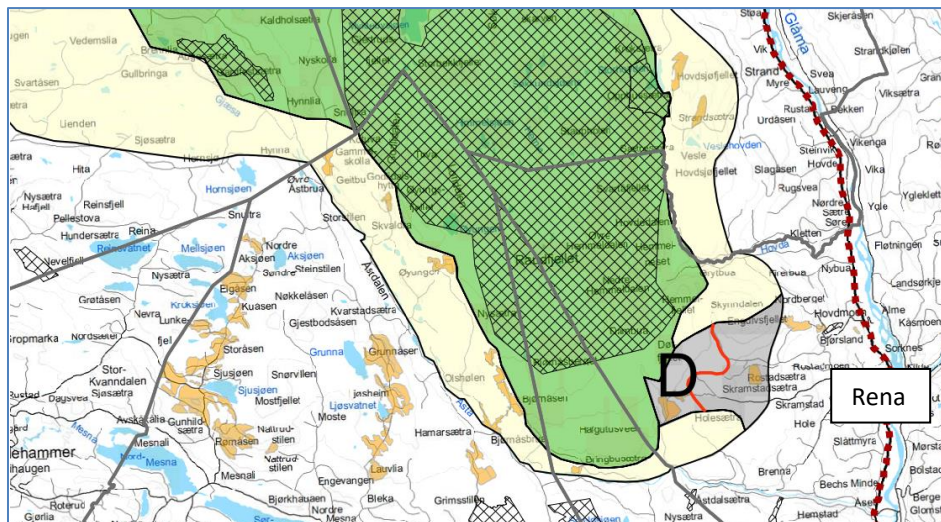
Åmot kommune har lagt ut kommuneplanens arealdel 2016-2030 på første gangs høring.

Plandokumentene er i sin helhet lagt ut på:

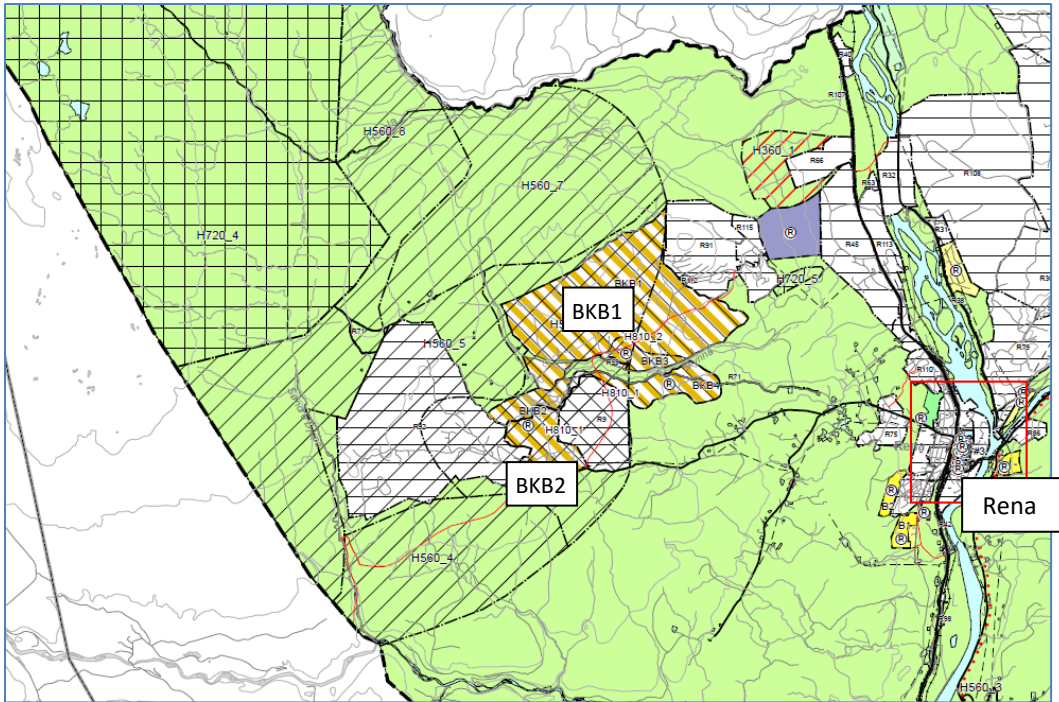
<http://www.amot.kommune.no/kommuneplan/Sider/Arealdelen.aspx>

Det er en begrenset del av kommunen som ligger innenfor planområdet til Regional Plan for Rondane-Sølnkletten. Villreinnemnda behandler kun de villreinfaglige delene av planen.

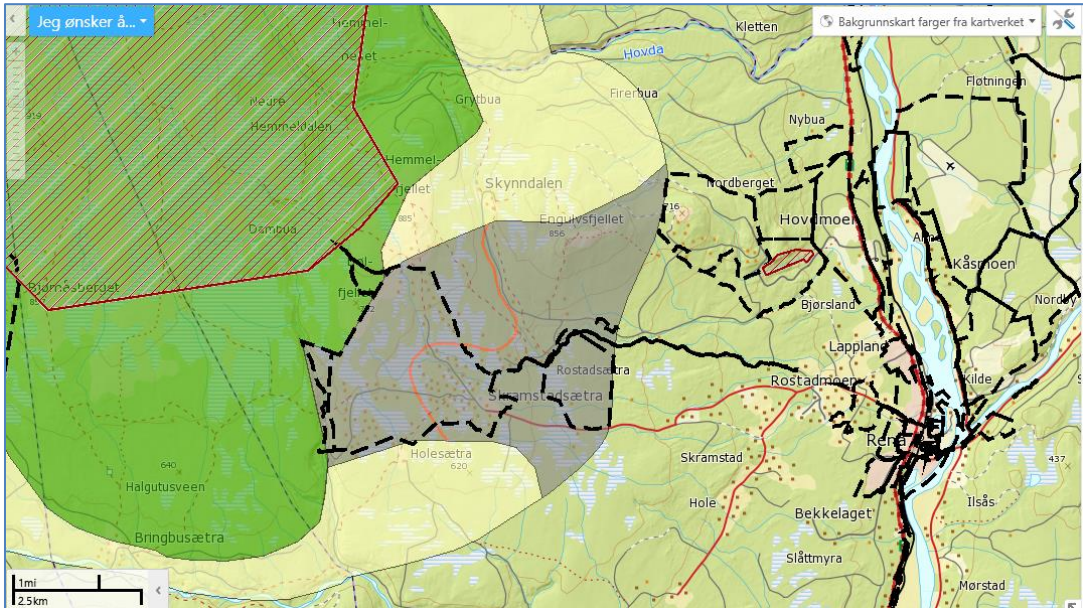
Dessverre er ikke kommuneplanforslaget lagt inn i InnlandsGIS slik at en kan koble planforslaget og regionalplankartet direkte.

Figur 1. Utsnitt av Regionalplan for Rondane-Sølnkletten

Figur 2. Forslag til kommuneplanens arealdel i Åmot, 2015-2030. Hvite felt er godkjente reguleringsplaner. Brun-hvite skraverte felt er forslag til nye hytteområder (BKB1 og BKB2).

Figur 3. Utsnitt av regionalplanen for Rondane-Sølnekletten. Rødskravert område er Hemmeldalen naturreservat. Mørkegrønn sone er nasjonalt villreinområde, gulgrønn sone er bufferområde og mørkegrå sone er utviklingszone i randområdene til Rondane.

I hytteområdene på vestsida av hoveddalføret (Digeråsen, Skramstadsetra, Åsmora, H8, samt spredtbygde områder)¹ er det i dag bygd 540 hytter, mens det er en godkjent planreserve på 345 hytter (godkjente tomter som ikke er bebygd). I forslaget til ny kommuneplan er det forslag om å fortette med 200 nye hytter innen de godkjente reguleringsplanområdene, samt bygge 825 nye hytter i BKB1 og 200 hytter i BKB2. Det presiseres i plandokumentene at endelig antall nye tomter for fritidsbebyggelse skal avklares gjennom reguleringsplan.

Alternative utbyggingsområder for fritidshusbebyggelse i Åmot kommune

I forskriften om konsekvensutredninger for planer etter plan- og bygningsloven, §7, heter det at *«Konsekvensutredningen skal redegjøre for vurderte alternativer, og i nødvendig grad omfatte utredning av relevante og realistiske alternativer, herunder alternativ lokalisering»*.

Åmot kommunen har også store hytteområder i andre deler av kommunen, særlig i Osen-området. Her er det i dag en tomtereserve på 887 tomter. I tillegg er det foreslått 410 nye hytter i forslaget til kommuneplan.

I alt legges det opp til at det skal være 2379 ledige tomter i kommunen for perioden 2016-2030, godkjente tomter og nye tomteforslag samlet.

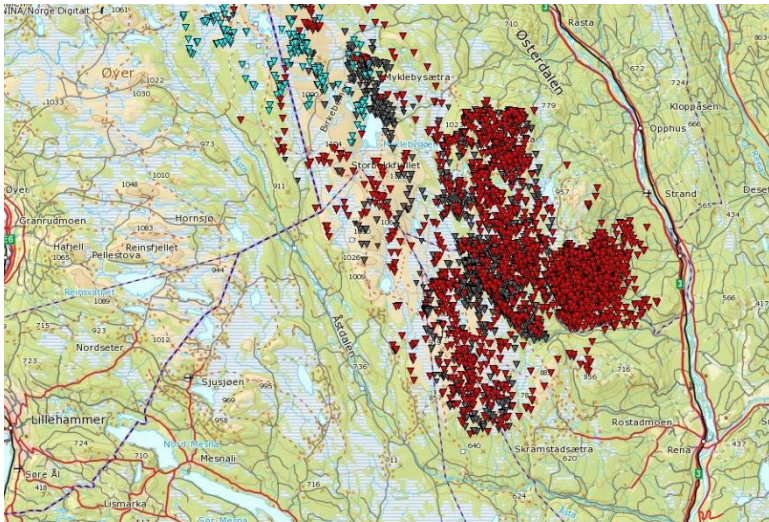
Villreinens arealbruk

Hemmaldalen naturreservat ble opprettet ved kongelig resolusjon av 24. november 2006. Hovedformålet med opprettelsen er å sikre viktige leveområder for villreinstammen i Rondaneregionen. I forvaltningsplanen for Hemmeldalen heter det bl.a.:

«De store skog- og myrområdene sørøst for Myklebysjøen er svært viktige vår- og sommerbeiteområder for villreinen. Noe av forklaringen er trolig at disse våte områdene, i mangel av virkelige høyfjellområder, gir en viss beskyttelse mot insektplagen. Kombinasjonen av tilgang på store, sammenhengende naturområder som dekker villreinens økologiske krav og fravær av større tekniske inngrep og forstyrrelser, gjør disse arealene til sentrale leveområder for villreinstammen i Rondane Sør. Kalvingslandet for villreinen i Rondane Sør ligger også innenfor naturreservatet i myr- og fjellterreng sør og sørøst for Myklebysjøen. Sikring av disse områdene mot ytterligere utbygging og unødige forstyrrelser harmoniserer godt med det overordnede hovedmålet med verneplanarbeidet i Dovre-Rondaneregionen.»

Bruken av områdene av GPS-merka simler er vist i figur 4.

¹ Hovdmoen som ligger ned i bygda ikke inkludert.

Figur 4. GPS-posisjoner, simler, 2010-2016. (Kilde: dyreposisjoner.no)

Forholdet til Regional plan for Rondane-Sølnkletten

De nye utbyggingsområdene BKB1 og BKB2 ligger delvis utenfor regionalplanområdet, delvis innenfor utviklingssonen i randområdene til Rondane (sone 3). (Det er ikke oppgitt hvor stor andel av de planlagte hyttene som vil komme innenfor regionalplanområdet). I de generelle retningslinjene for denne sona heter det at «*Denne sona har stor samfunnsmessig betydning, samtidig som deler av den er biologisk leveområde for villrein. Det blir lagt stor vekt på samfunnsmessig utvikling, samtidig som det tas hensyn til villreinen ved at det er krav om avbøtende tiltak og kanalisering av ferdsel og annen aktivitet for å dempe ferdsel og aktiviteter inn i nasjonalt villreinområde*».

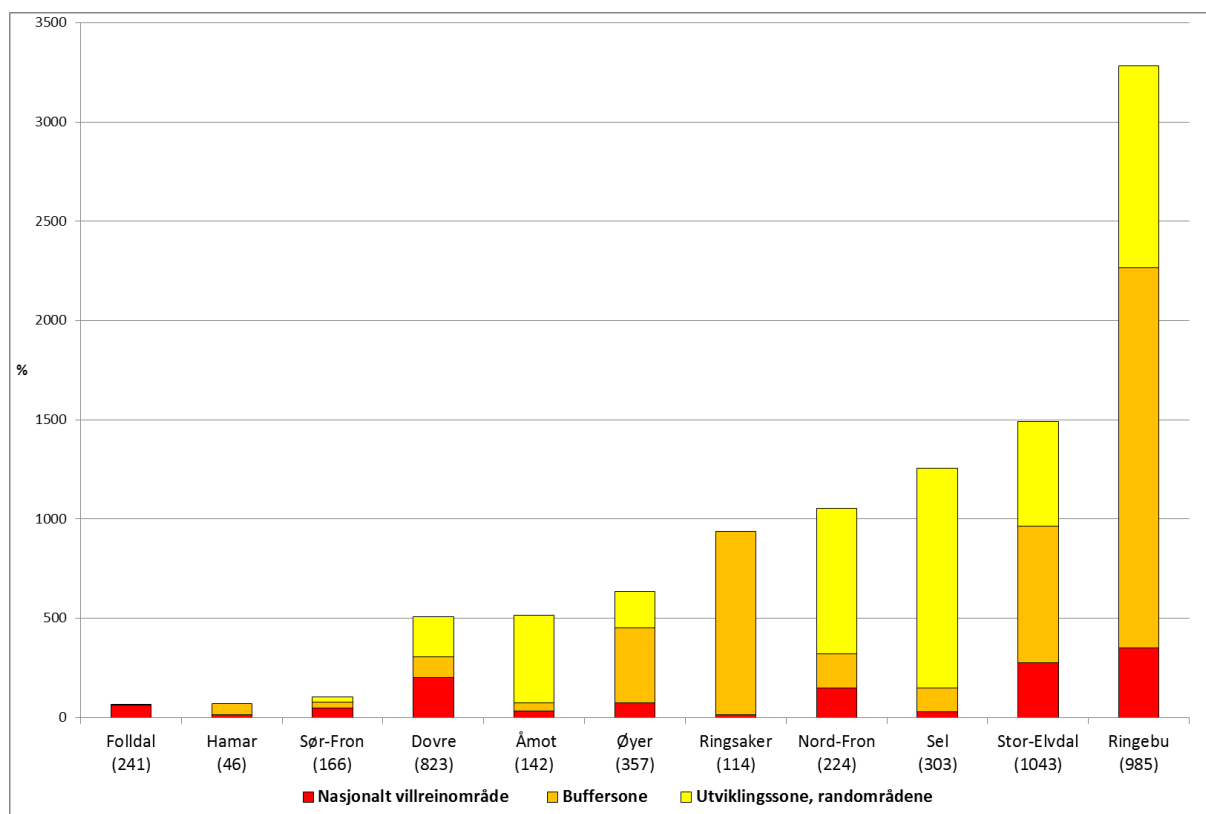
I plandokumentet for regionalplanen vises det til at «*Utviklingssoner er hensynssoner i randsona til nasjonalt villreinområde. I disse områdene skal det tas hensyn til villrein, men utvikling i lokalsamfunnet skal også tillegges vekt*». Men også utviklingssona er altså en form for hensynssone i forhold til villreinen, selv om det her er et lavere restriksjonsnivå enn i buffersona og nasjonalt villreinområde.

Utbyggingsrammer for Åmot sett i et regionalt perspektiv

Et hovedmål med å utarbeide Regionalplaner for nasjonale villreinområder, er å se villreinens leveområder i sammenheng. Regionalplanen for Rondane-Sølnkletten omfatter 11 kommuner for Rondane-delen av planen. Åmots kommuneplan må derfor vurderes også i en regional sammenheng.

Ut fra matrikkelen er det kjørt ut en oversikt over antall fritidsboliger fordelt på soner og kommuner i regionalplanområdet. I utkjøringen er både fritidsbygninger, seterhus og skogskoier inkludert (bygningstypekode 161, 162, 163, 171,172). Dette fordi det etterhvert er få setrer i drift og de fleste husvære brukes også til fritidsformål, og dermed genererer ferdsel inn i villreinens leveområder. Oversikten omfatter også bygg under oppføring, fra byggetillatelse er gitt (byggningsstatuskode RA, IG, MB, FA, TB). Anneks til fritidsbolig er ikke inkludert (bygningstypekode 182).

Figur 5. Antall fritidsboliger, seterhus og koier fordelt på regionalplansoner og kommuner. Antall km² areal i regionalplanområdet er angitt under kommunenavnet

Åmot kommune har 513 fritidsboliger, seterhus og koier registrert i regionalplanområdet. Dette er relativt lite, sett mot andre kommuner i regionalplanområdet. Sett i forhold til arealet hver kommune har i regionalplanområdet ligger imidlertid Åmot allerede høyt, med 3.6 hytter/seterhus/koier pr. km² i regionalplanområdet. Dette er faktisk høyere enn Ringebu, som totalt sett har nesten 3.300 hytter i planområdet, men 3.3 hytter/seterhus/koier pr. km² i regionalplanområdet.

Flere av kommunene i regionalplanområdet har nylig revidert eller er i ferd med å revidere sin kommunedelplan, slik som Åmot.

- Kommuneplanen for Sel 2016-2025, arealdelen, ble sendt ut på 3. gangs høring i mars 2016. Her er utbyggingsrammen innenfor planområdet redusert gjennom planprosessen, og det meste av ny fritidsbebyggelse lagt utenfor planområdet for regionalplanen. I regionalplanområdet foreslås det 48 nye hytter. Med en planreserve på 314 ubebygde, godkjente tomter i planområdet, utgjør den totale utbyggingsrammen for planområdet i Sel kommune 359 hytter.
- Kommuneplanen for Dovre, arealdelen, ble sendt på høring første gang i desember 2015. Her er det lagt inn 5 nye hytter ved Hjerkinhus, nær, men utenfor regionalplanområdet. Kommunene har en total planreserve på 350 tomter for kommunene som helhet. Det er ikke spesifisert hvor disse hyttene ligger, men de siste 20 årene har bygging av fritidsboliger vært konsentrert til områder i tilknytning til kommunenes tettsteder.
- Kommuneplan for Øyer 2014-2025, arealdelen, ble sendt på første gangs høring i november 2014. Her er det ikke lagt nye hytter i planområdet. Planreserven oppgis til 6 tomter.
- Kommuneplan for Nord-Fron, arealdelen. Revisjon er starta opp, men kun tidlig drøfting i regionalt planforum er gjennomført (april 2016). I gjeldende plan (Kommuneplan for Nord-

Fron 2011– 2022) valgte kommunene å avvete ferdigstillelsen av regionalplanen, og det ble ikke fremmet forslag til nye utbyggingsområder i fjellområdene på østsida av hoveddalføret.

- Kommuneplan for Ringebu 2015-27 er i ferd med å sendes på tredje gangs høring. Plandokumentene er ikke mottatt, men ifølge lokalavisa GD legges det opp til 700 nye hytter i utviklingssona i regionalplanen, i tillegg til en tomtereserve på 550 hytter.

De kommuner som er i gang med kommuneplanrevisjon på Gudbrandsdalsida av planområdet, med unntak av Ringebu, legger opp til en forsiktig ny utbygging i planområdet, og lokaliserer det meste av ny hyttebygging til andre deler av kommunen. Antall hytter i Ringebus plan er noe redusert fra andre gangs høring. Ved andre gangs høring var Villreinenmnda sterkt kritiske til omfanget av hyttebygging, og Fylkesmannen fremmet innsigelse til planforslaget av samme årsak.

VURDERING

Kunnskapsgrunnlaget om villreinenens arealbruk i området er i utgangspunktet godt gjennom de forskningsprosjekter som har vært gjennomført, og det registreringsarbeid fjellstyrer og villreinutvalg har gjort i en årrekke (nml §8). I de siste årene har en imidlertid opplevd en plutselig nedgang i antall villrein, både i Rondane nord og sør. Årsaken(e) til dette er ikke klarlagt, men kan skyldes både sykdom (klauvråte), dårlige beiteforhold, mangelfulle villreintellinger, rovdyr og stor ferdsel. Før en har sikrere kunnskap om de plutselige endringene i villreinbestandene, er det nødvendig å ha en «føre-var»-holdning til planlagte inngrep i randsonen til villreinenes leveområder (jfr. nml §9).

I henhold til naturmangfoldlova §10 skal påvirkning av et økosystem vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for:

Vurderingen av samlet belastning omfatter for det første andre tiltak/inngrep av samme art... For det andre omfatter vurderingen andre typer tiltak/inngrep... For det tredje er det relevant å se hen til andre påvirkningsfaktorer... Vurderingene av andre påvirkningsfaktorer, gjelder både faktorer bakover i tid, samtidige påvirkninger og fremtidige påvirkninger.

(Klima- og miljødepartementet 2016. Naturmangfoldloven kapittel II Alminnelige bestemmelser om bærekraftig bruk)

Kommunen har i sitt planforslag ikke vurdert den samlede belastning som villreinen er og vil bli utsatt for på en god nok måte (nml §10). BKB1 og BKB2 er konsekvensvurdert enkeltvis. Når det gjelder forholdet til villrein sies det at «Arealbruk er avklart i forhold til vedtatt regionalplan for Rondane-Sølnkletten». Det er ikke foretatt noen reell vurdering av effektene de nye områdene vil ha på villreinenens arealbruk, særlig hvordan ferdselen inn i nasjonalt villreinområde vil øke. Den samla belastningen av ferdsel ut fra hytteområdene på vestsida av hoveddalføret (eksisterende hytter, tomtereserver og forslag om nye tomter) er heller ikke vurdert, slik naturmangfoldlova § 10 krever.

I konklusjonen er det for begge områder sagt at «fritidsutøvelsen kanaliseres vekk fra villreinområdene i nord». Retningslinjene for utviklingssona i Regional plan for Rondane- Sølnkletten setter krav om «avbøtende tiltak og kanalisering av ferdsel og annen aktivitet for å dempe ferdsel og aktiviteter inn i nasjonalt villreinområde». Dette må konkretiseres i planforslaget.

For å ivareta villreinenens leveområder i Rondane-området er det viktig å se de ulike kommuneplanene i et regionalt perspektiv. Øvrige kommuner på Gudbrandsdalsida som er i gang med revisjon av kommuneplanen har, med unntak av Ringebu, vist en restriktiv holdning til nye hytteområder i planområdet, også i utviklingssonene. Rondane er et smalt område, og også fritidshusbebyggelse i

utviklingssona ligger så nær det nasjonale villreinområdet at det vil generere ferdsel inn i det nasjonale villreinområdet. De utbyggingsrammene det nå legges opp til i forslaget til kommuneplan for Åmot, sammen med eksisterende tomtereserve og eksisterende utbygging, utgjør en samla belastning som vil kunne ha store negative konsekvenser for villreinens arealbruk av de viktige kavings- og vår-/sommerbeiteområdene i Hemmeldalen naturreservat.

Kommuneplanen for Åmot vil ha stor presedensvirkning i forhold til de andre kommunene i regionalplanområdet. Kommunen har en betydelig planreserve i fjellområdene vest for hoveddalføret (345 tomter), og kommunen har også svært gode muligheter for å bygge i alternative områder i kommunen, først og fremst Osen-området. Kommunen har derfor gode muligheter til å utnytte det lokaløkonomiske potensialet som ligger i hyttebygging, uten å øke belastningen inn mot villreinens leveområder. En utbyggingsramme som det Åmot kommune her legger opp til, vil derfor kunne føre til et økt press om utbygging inn mot villreinens leveområder også fra andre kommuner i regionalplanområdet.

FORSLAG TIL VEDTAK

Villreinnemnda etterlyser en samla vurdering av hvilke konsekvenser den utbyggingsrammen som ligger i allerede bebygde tomter, godkjente (men ubebygde) tomter og foreslåtte nye tomter på vestsida av hoveddalføret, vil ha for villreinen i Rondane-området, jfr. Naturmangfoldlova §10.

Både isolert sett for kommunens områder og ut fra den presedens planen vil ha for andre kommuner i regionalplanområdet for Rondane-Sølnkletten, mener Villreinnemnda at de utbyggingsrammer for fritidsbebyggelse som ligger i kommuneplanforslaget for Åmot, er for høye. Villreinnemnda oppfordrer kommunen til å redusere den samla utbyggingsrammen på vestsida av hoveddalføret vesentlig.

STYRETS BEHANDLING

Åmots representant i nemnda pekte på at utbygging av fjellområdene på vestsida i Åmot har vært satt på vent i påvente av godkjenning av regionalplanen for Rondane-Sølnkletten. Det har vært lite utbygging her de siste 20-30 årene, til tross for at dette er «indrefiletten» for turistnæringen i kommunen. Dette er et eldorado for skientusiaster med Birkebeinerløypa midt gjennom området. De hyttene som er bygd her er fra 60-tallet, og tilfredsstillende ikke dagens krav til standard. De er derfor lite brukt, noe som har vært medvirkende til nedleggingen av Skramstadseter fjellstue.

Åmots representant mente det var feil at utbyggingen i Åmot ville ha presedens i forhold til andre kommuner i regionalplanområdet. Åmot kan ikke sammenlignes med andre kommuner da de i påvente av vedtatt plan ikke har hatt utbygging i området på mange år.

Utbyggingsområdet er stort, og det er planlagt med god avstand mellom hyttene. Kommunen mener derfor at planen ivaretar villreinhensynene på en god måte. Når det gjelder mulighetene kommunen har for å bygge ut på østsida av hoveddalføret, ble det vist til at Rena Leir og skytefeltet byr på utfordringer, i tillegg til at ulveproblematikken har gjort at utbyggingen ved Osensjøen har stagnert.

Åmots representant ba om at vedtaket ble endret, og ba nemnda om å konkretisere hvor mange hytter som kunne tillates utbygd på vestsida av Åmot.

Leder og nestleder i nemnda hadde forståelse for Åmots argumenter. De mente likevel at ambisjonsnivået for utbyggingen er for høyt, både i forhold til at kommunen har en betydelig tomtereserve i området og at områdene innenfor den planlagte utbyggingen er et viktig funksjonsområde for villreinen. Det er ikke først og fremst arealet hyttene beslaglegger som er problematisk, men ferdselen ut fra hyttene sommerstid.

Det ble også vist til at villreinnemndas rolle er å uttale seg i forhold til villreinens interesser, og at nemnda har vært tilsvarende kritisk til andre kommuners utbyggingsplaner, seinest Ringebu. Å angi et konkret utbyggingstall for nemnda er vanskelig all den tid det må være et visst antall hytter for å forsvare grunnlagsinvesteringene, og at en tallfesting krever en mer detaljert gjennomgang. Kommunen bør imidlertid vurdere fortettingsmuligheter.

Åmots representant fremmet alternativt forslag til vedtak:

«Villreinnemnda ønsker en samla vurdering av hvilke konsekvenser den utbyggingsrammen som ligger i allerede bebygde tomter, godkjente (men ubebygde) tomter og foreslåtte nye tomter på vestsida av hoveddalføret, vil ha for villreinen i Rondane-området, jfr. Naturmangfoldlova §10.

Villreinnemnda mener at de utbyggingsrammer for fritidsbebyggelse som ligger i kommuneplanforslaget for Åmot, er høyt. Villreinnemnda oppfordrer kommunen til å se på reduksjon av samla utbyggingsramme».

Leder og nestleder stemte for forslaget til vedtak i saksinnstillingen. Åmots representant stemte for eget forslag.

VEDTAK

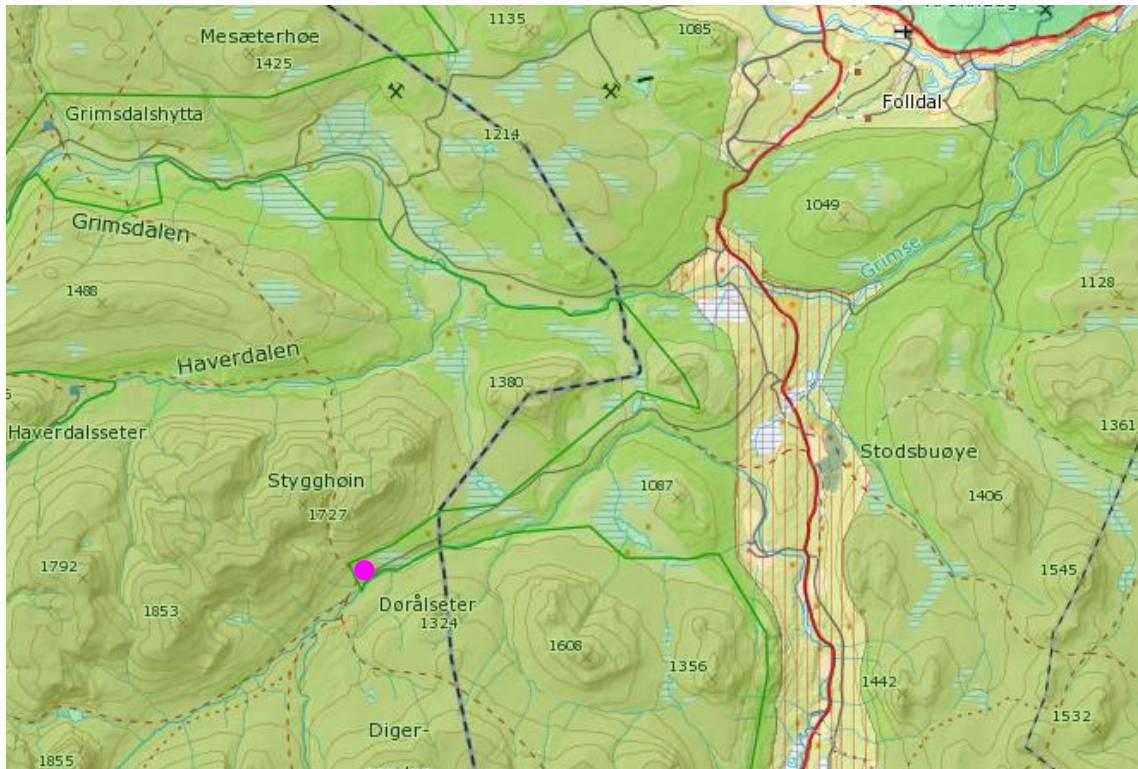
Villreinnemnda etterlyser en samla vurdering av hvilke konsekvenser den utbyggingsrammen som ligger i allerede bebygde tomter, godkjente (men ubebygde) tomter og foreslåtte nye tomter på vestsida av hoveddalføret, vil ha for villreinen i Rondane-området, jfr. Naturmangfoldlova §10.

Både isolert sett for kommunens områder og ut fra den presedens planen vil ha for andre kommuner i regionalplanområdet for Rondane-Sølnkletten, mener Villreinnemnda at de utbyggingsrammer for fritidsbebyggelse som ligger i kommuneplanforslaget for Åmot, er for høye. Villreinnemnda oppfordrer kommunen til å redusere den samla utbyggingsrammen på vestsida av hoveddalføret vesentlig.

2017/16 DOVRE/FOLLDAL – MOTORISERT FERDSEL TIL ØVRE DØRÅLSETER TURISTHYTTE - HØRING

SAKSOPPLYSNINGER

Rondane-Dovre nasjonalparkstyre har bedt om synspunkter på deler av søknad om motorisert ferdsel til Øvre Dørålseter turisthytte (en del av søknaden ligger innenfor rammene av hva som kan tillates innenfor verneforskriften, og det er derfor ikke bedt om synspunkter på dette). Ca. 8 km av traséen ligger innenfor Dørålen landskapsvernområde.

Figur 6. Oversiktskart. Dørålseter er markert med lilla prikk. Grå strek er vei inn til Dørålseter fra øst. Grønt areal er nasjonalt villreinområde.

Sommerstid er veien inn til Dørålen åpen for allmenn ferdsel (bomvei). Verneforskriften for Dørålen landskapsvernområde åpner for at turisthyttene og setereierne i Dørålen kan kjøre snøskuter på etablert trasé vinterstid i forbindelse med tilsyn og vedlikehold av bygninger og anlegg, uten å søke om tillatelse. Verneforskriften åpner også for at det vinterstid kan gis tillatelse etter søknad til kjøring av materialer og utstyr og transport av gjester vinterstid for turistbedriftene på Dørålseter. Dørålseter turisthytte har i perioden 2011-2014 hatt dispensasjon til slik kjøring vinterstid med snøskuter. I påsken i årene 2011, 2012, 2014, 2015 og 2016 var det for lite snø til å kunne kjøre med snøskuter på snødekt mark. Turisthytta har da søkt om og fått innvilget tillatelse til brøyting av veien og transport av varer og gjester på denne. Tillatelsene har variert noe; i 2011 var det krav om ledebil og først i 2016 ble det krav om at bommen ved Blæsterdalen (starten på veien) skulle være låst.

For dispensasjonen gitt i 2016 ble det stilt følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder fra og med 5. mars 2016 til og med 1. april 2016 (4. dag etter 2. påskedag).
- Dispensasjonen gjelder kun for nyttetransport i forbindelse med driften av turisthytta og for transport av overnattingsgjester til og/eller fra turisthytta.
- All kjøring skal samordnes og tilrettelegges slik at kjøreomfanget blir minst mulig og begrenses til det absolutt nødvendige.
- Transport av gjester som skal overnatte på Øvre Dørålseter turisthytte tillates i privatbiler på to bestemte klokkeslett i kolonne (uten lederbil), rundt kl. 13.00 og kl. 17.00 inn fra Blæsterdalen til Øvre Dørålseter og ca. en halv time tidligere ut fra Øvre Dørålseter.
- Transporten omfatter kun overnattingsgjester og ikke dagsturister.
- Søker plikter å informere om hvordan transporten skal foregå, både på turisthytta og ved bom Blæsterdalen. Følgende tekst skal stå på infoplakat på bom Blæsterdalen: *Det er kun overnattingsgjester på Øvre Dørålseter som har tillatelse til å kjøre inn denne vegen. Transporten skal kun foregå i kolonne kl 13.00 eller kl 17.00. Kjøring utenom disse tidspunktene er ikke tillatt.*
- Bommen ved Blæsterdalen skal være stengt med lås utenom når det kan kjøres kl 13.00 og/eller kl. 17.00.
- Det skal ikke skiltes/settes opp informasjon ved innkjøringen til Dørålen ved Fylkesvei 27.
- Kopi av kjørebok hvor alle turer i forbindelse med påsken 2015 skal sendes Rondane-Dovre nasjonalparkstyre på e-post fmoppost@fylkesmannen.no, snarest og senest 15. mars 2016.
- Det skal føres kjørebok for all kjøring etter denne tillatelsen. Kopi av denne skal sendes Rondane-Dovre nasjonalparkstyre på e-post fmoppost@fylkesmannen.no senest 15. april 2016. Det er også ønskelig at søker i denne rapporteringen sier noe om hvor mange sengeplasser som er solgt i påsken og hvor stor andel av disse som kommer inn veien, kontra langs de merkede vinterløypene.

Tillatelsen i 2016 ble gitt under forutsetning av at vilkårene i tillatelsen ble fulgt opp bedre enn i 2015.

SNO fikk i 2015 melding om at det var kjørt på vegen utenom tidspunktene gitt i dispensasjonen, samt at det ble reist spørsmål ved om andre enn overnattingsgjestene på Øvre Dørålseter brukte veien. I 2016 gjennomførte SNO oppsyn på to dager i forbindelse med påska (17.03. og 24.03.). Begge dager var bommen satt ned, men ikke låst. Den 24.03. traff SNO også småviltjegere som hadde kjørt inn.

SNO fikk også telefon fra Øvre Dørålseter ved to anledninger; Kvelden den 23. mars kl. 20.00 og 25. mars kl. 21.30. Henvendelsen gjaldt gjester som var blitt forsinket og ville kjøre inn (tillatte innkjøringstidspunkt var 13.00 og 17.00).

Dørålseter turisthytte søker nå bl.a. om en flerårig tillatelse til å

1. Brøyte i forkant av påska for å muliggjøre transport på veien i de tilfeller det ikke er nok snø til å bruke snøskuter på vintertraséen.
2. Kjøre bil/traktor på veien de vintrene veien er bar og i de tilfellene veien er brøytet til påske. Formålet er tilsyn og transport av varer og gjester.

Rondane-Dovre nasjonalparkstyre ønsker innspill på hvorvidt det bør gis en flerårig tillatelse til brøyting av veien og motorferdsel på denne, både når den er naturlig bar og når den er brøytet. Dersom brøyting blir aktuelt, vil nasjonalparkforvalter innstille på at det skal være et vilkår

om at brøyting ikke skal iverksettes før det er avklart med forvaltningsmyndigheten det enkelte år. Det bes også om synspunkter på om gjester skal transporteres til turisthytta i regi av turisthytta eller om det skal kjøres med ledebil, og om transporten til Dørålseter bør vurderes i en revisjon av forvaltningsplanen, framfor gjennom flerårige dispensasjoner.

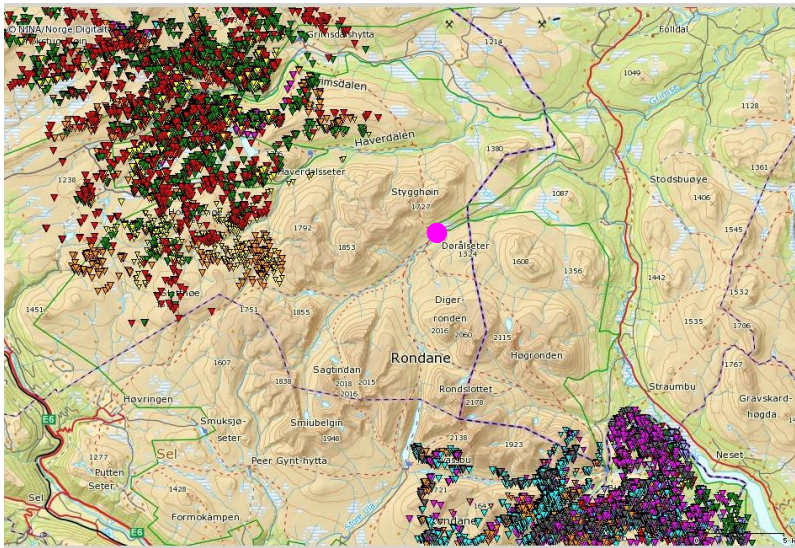

Figur 7. Bilde tatt av SNO langs veien 17.03.16

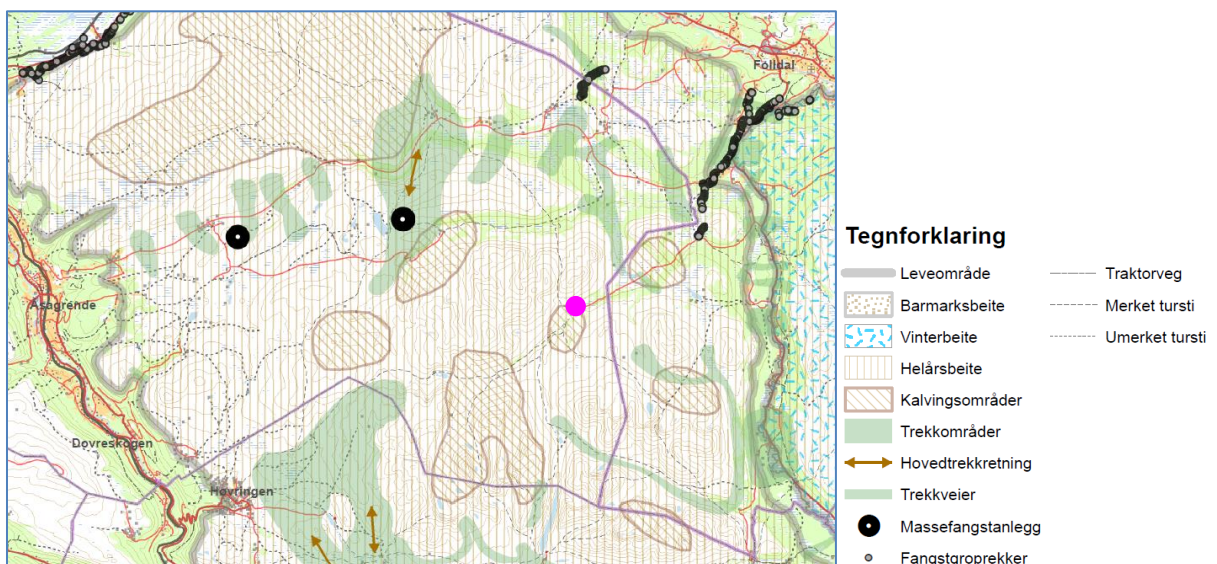
Villreinens arealbruk

Som en ser av figur 8 har områdene langs Dørålvegen vært lite brukt av villreinen i perioden februar tom. april i perioden 2010-2016. Dette kan ha to årsaker; At andre deler av leveområdet har hatt bedre beiteforhold i perioden eller at reinen har vært forstyrret i disse områdene. I NINA Rapport 339 (2008) «Villreinen i Rondane-Sølnkletten. Kunnskapsstatus og leveområde» har en arbeidsgruppe med representanter fra ulike villreinorganisasjoner oppsummert eksisterende data og kartfesta villreinens funksjonsområder i Rondane. Langs vegen inn til Dørålseter finnes både helårsbeiter, trekkområder og kalvingsområder (figur 9).

I NINA Rapport 1013 (2014) «Villrein og ferdsel. Sluttrapport fra GPS-merkeprosjektet 2009-2014» er Atndalen utpekt som ett av elleve fokusområde (område av spesiell betydning for villreinen): «I sommermånedene når det er mye folk i fjellet har reinen i liten grad benyttet seg av området øst for T-merka sti langs aksene Grimsdalshytta–Dørålseter–Bjørnhollia. Vi kan ikke på bakgrunn av en tidsserie på 5 år si om arealbruken skyldes mye trafikk langs denne aksene, eller om det er andre forklaringer på den begrensede bruken av rein øst for aksene....Det er samtidig ikke ønskelig med mer tilrettelegging i innfallsporene i de østlige delene av Rondane. Disse områdene kan beholdes som villmarkspregede områder for de besøkende og refugieområder for villreinen slik at en legger til rette for utveksling av rein mellom Rondane og Sølnkletten villreinområder..... Dørålseter er det sentrale knutepunkt for ferdsel i området og har inntak av folk fra alle kanter; inn grusvegen fra øst, fra Grimsdalshytta i nord, fra Høvringen i vest, fra Bjørnhollia og Rondvassbu i sør. Et aktuelt tiltak å vurdere er stengning av veg inn til Dørålseter for almen biltrafikk. Eksisterende tilrettelegging og forvaltningsregime (åpningstider turisthytte, brøyting veg) bør opprettholdes på dagens nivå».

Figur 8. Kart generert fra NINA Dyreposisjoner (dyreposisjoner.no). Registreringer av villrein i februar tom. april 2010-2016

Figur 9. Villreins leveområder. NINA Rapport 339 (2008) «Villreinen i Rondane-Sølknkletten. Kunnskapsstatus og leveområde».

Forholdet til Regional plan for Rondane-Sølknkletten

En stor del av vegen inn til Døralseter ligger i Sone 1 – Nasjonalt villreinområde i Regionalplanen for Rondane Sølknkletten, som er definert som spesielt viktige områder for villrein. I retningslinjene for nasjonalt villreinområde heter det bl.a. at «Ny utbygging eller andre tekniske inngrep som kan forringe nasjonalt villreinområde skal unngås.... Type ferdsel og omfang av ferdselen må vurderes konkret i forhold til villreins bruk av områdene til ulike tider av året»

VURDERING

Kunnskapsgrunnlaget om villreinens arealbruk i området er godt gjennom registreringene som er gjennomført siden 2007; NINA Rapport 339 (2008) «*Villreinen i Rondane-Sølknletten. Kunnskapsstatus og leveområde*», NINA Rapport 1013 (2014) «*Villrein og ferdsel. Sluttrapport fra GPS-merkeprosjektet 2009-2014*». Det er derfor ikke behov for å ta i bruk føre-var-prinsippet (jfr. nml §§8-9).

I forbindelse med vernet av Rondane og i forarbeidene til dette, er det lagt til grunn at tidligere turistvirksomhet på Dørålsetrene i det store og hele skulle kunne fortsette uhindret i forhold til det utvidete vernet. Dette gjenspeiles også i forskriftene og dispensasjonspraksisen, ved at det er gitt tillatelse til bruk av snøskuter for å transportere materialer, varer og overnattingsgjester i forbindelse med påska. Men dette har altså vært transport i regi av turisthytta selv. Å la overnattingsgjester selv kjøre inn til hytta er en endring av gjeldende praksis, som gjør at tilgjengeligheten til Dørålseter øker, og som innebærer et potensiale for økt besøk og ferdsel ut fra Dørålseter rundt påsketider.

Med klimaendringer vil snømangel på veien inn til Dørålseter kunne bli normalen i årene som kommer. For å opprettholde drifta rundt påsketider på Dørålseter vil en derfor være avhengig av å kunne brøyte vegen og kjøre inn. NINAs tilråding for området om at «*Eksisterende tilrettelegging og forvaltningsregime (åpningstider turisthytte, brøyting veg) bør opprettholdes på dagens nivå*» tilsier imidlertid at en må ha vilkår for brøyting og kjøring på vegen som gjør at ferdselen på vegen og i områdene rundt Dørålen ikke øker. En tillatelse må også følges opp med kontroll av at ordningen ikke misbrukes.

På Snøheimvegen på Dovrefjell er det f.eks. innført en ordning med kodelås ved bommen. De som skal inn til turisthytta Snøheim og som ikke har tillatelse til å bruke vegen gjennom hele sesongen, må ringe inn til Snøheim for å få oppgitt koden. En tilsvarende ordning kunne en tenke seg for vegen inn til Dørålsvegen. En kodelås gjør det også mulig å endre koden dersom misbruk oppdages.

Vilkårene om innkjøring på kun to tidspunkt på dagen og i kolonne, må også håndheves strengt og bare i helt spesielle unntakstilfeller bør det gis tillatelse til ferdsel på andre tidspunkt. Slik tillatelse må gis av forvaltningsmyndigheten. Det må også føres kjørebok, ikke bare for eierne på turisthytta, men også for de som kjører inn til hytta. På Dovrefjell har eierne av Snøheim ansvaret for å føre enkeltturer inn i egne kjørebøker.

Tidsrommet for brøyting og kjøring på vegen bør ikke utvides utover de rammene som har vært de siste årene. Innenfor denne rammen må det være forvaltningsmyndigheten som hvert år avgjør når det skal brøytes.

I 2011 var det krav om at driverne av turisthytta skulle kjøre med ledebil foran de som skulle kjøre sjølve inn til hytta. Dette bedrer kontrollen med kjøringen, men kan samtidig føre til økt kjøring på vegen, dersom driverne må fram og hente folk uten at noen skal ut. Et alternativ ville være at overnattingsgjester ble fraktet inn f.eks. med en minibuss, men kostnadene med anskaffelse av en slik minibuss for frakt av relativt få personer i et kort tidsrom, synes uforholdsmessig store. Før revisjonen av forvaltningsplanen starter, vil det derfor være aktuelt å fortsette å prøve ut ordningen med at biler kan få kjøre inn samlet i en kolonne på to tidspunkt på dagen, uten ledebil.

Endringer av dagens regler for bruk av motorkjøretøy til Dørålseter bør behandles i forvaltningsplansammenheng. Inntil revisjonsarbeidet er gjennomført, vil det imidlertid være behov for å vurdere transporten til Dørålseter gjennom dispensasjoner. Når vilkårene for dispensasjoner gitt i 2015 og 2016 ikke er fulgt opp på en tilstrekkelig måte, bør det kun gis ett-årige dispensasjoner inntil vilkårene blir oppfylt.

FORSLAG TIL VEDTAK

Med klimaendringer vil snømangel på veien inn til Dørålseter kunne bli normalen i årene som kommer. For å opprettholde drifta rundt påsketider på Dørålseter vil en derfor bli avhengig av å kunne brøyte vegen og kjøre inn. Inntil revisjonen av forvaltningsplanen starter, vil det derfor være aktuelt å fortsette å prøve ut ordningen med at biler kan få kjøre inn samlet i en kolonne på to tidspunkt på dagen, uten ledebil.

Ut fra villreinhensyn er det imidlertid nødvendig at det settes vilkår for brøyting og kjøring på vegen som gjør at ferdselen på vegen og i områdene rundt Dørålen ikke øker. En tillatelse må også følges opp med kontroll av at ordningen ikke misbrukes.

Vilkårene om låst bom og innkjøring på kun to tidspunkt på dagen og i kolonne, må håndheves strengt og bare i helt spesielle unntakstilfeller bør det gis tillatelse til ferdsel på andre tidspunkt. Slik tillatelse må gis av forvaltningsmyndigheten. Det må også føres kjørebok, ikke bare for eierne på turistrytta, men også for de som kjører inn til hytta.

Tidsrommet for brøyting og kjøring på vegen bør ikke utvides utover de rammene som har vært de siste årene. Innenfor denne rammen må det være forvaltningsmyndigheten som hvert år avgjør når det skal brøytes.

Når vilkårene for dispensasjoner gitt i 2015 og 2016 ikke er fulgt opp på en tilstrekkelig måte, bør det kun gis ett-årige dispensasjoner inntil vilkårene er oppfylt.

Ordningen må evalueres og vurderes på nytt når arbeidet med revisjon av forvaltningsplanen starter.

STYRETS BEHANDLING

Arne Vadet påpekte at vegen inn til Dørålen skjærer på tvers av det største trekket på østsida av Rondanemassivet, og at det må tas hensyn til dette i vurderingene.

Forslaget til vedtak ble enstemmig støttet.

VEDTAK

Med klimaendringer vil snømangel på veien inn til Dørålseter kunne bli normalen i årene som kommer. For å opprettholde drifta rundt påsketider på Dørålseter vil en derfor bli avhengig av å kunne brøyte vegen og kjøre inn. Inntil revisjonen av forvaltningsplanen starter, vil det derfor være aktuelt å fortsette å prøve ut ordningen med at biler kan få kjøre inn samlet i en kolonne på to tidspunkt på dagen, uten ledebil.

Ut fra villreinhensyn er det imidlertid nødvendig at det settes vilkår for brøyting og kjøring på vegen som gjør at ferdselen på vegen og i områdene rundt Dørålen ikke øker. En tillatelse må også følges opp med kontroll av at ordningen ikke misbrukes.

Vilkårene om låst bom og innkjøring på kun to tidspunkt på dagen og i kolonne, må håndheves strengt og bare i helt spesielle unntakstilfeller bør det gis tillatelse til ferdsel på andre tidspunkt. Slik tillatelse må gis av forvaltningsmyndigheten. Det må også føres kjørebok, ikke bare for eierne på turisthytta, men også for de som kjører inn til hytta.

Tidsrommet for brøyting og kjøring på vegen bør ikke utvides utover de rammene som har vært de siste årene. Innenfor denne rammen må det være forvaltningsmyndigheten som hvert år avgjør når det skal brøytes.

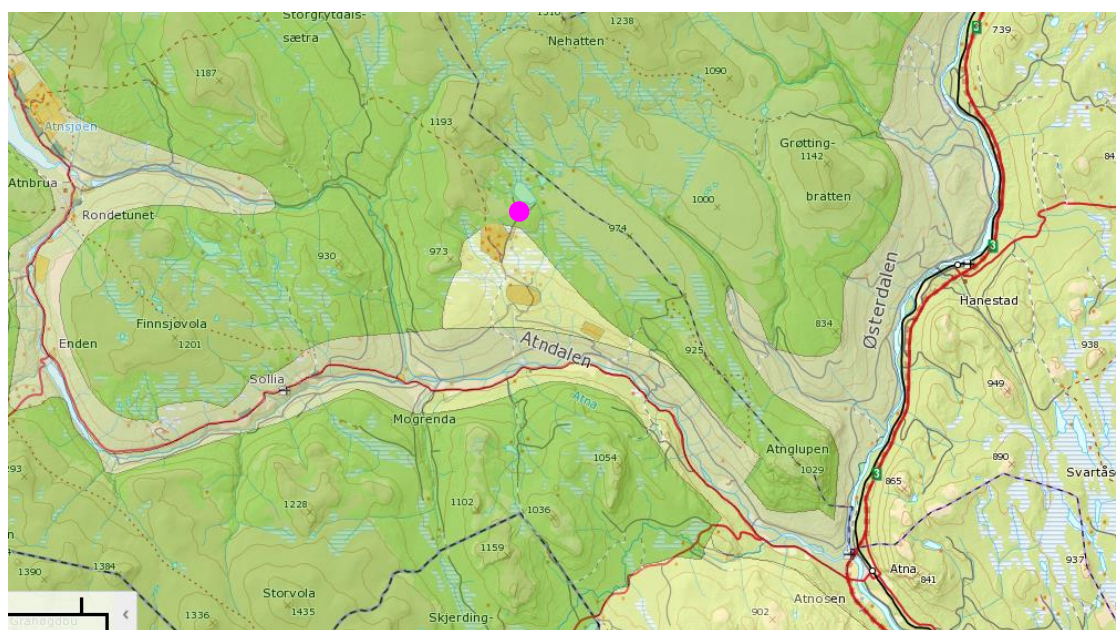
Når vilkårene for dispensasjoner gitt i 2015 og 2016 ikke er fulgt opp på en tilstrekkelig måte, bør det kun gis ett-årige dispensasjoner inntil vilkårene er oppfylt.

Ordningen må evalueres og vurderes på nytt når arbeidet med revisjon av forvaltningsplanen starter.

2017/17 STOR-ELVDAL- SØKNAD OM DISPENSASJON - TILBYGG PÅ HYTTE

SAKSOPPLYSNINGER

Stor-Elvdal kommune har oversendt søknad om dispensasjon for tilbygg på hytte på gnr. 17, bnr. 322 (ved Gråsjøen i Sølnekletten). Dagens bebyggelse på eiendommen består av en hytte (67 m² BRA) og et uthus (anslått til 8 m² BRA). Samlet BRA for eiendommen er 75 m². Det søkes nå om et tilbygg på hytta samt annek, på til sammen 39 m² (BRA). Samlet BRA for eiendommen blir etter dette 114 m².

Figur 10. Plassering av hytte som ønsker tilbygg er markert med lilla prikk. Mørkegrønn sone i kartet er nasjonalt villreinområde.

Villreinens arealbruk

Det er ikke gjennomført GPS-registreringer av villreinens arealbruk i Sølnekletten. I forbindelse med utarbeidelsen av regional plan for Rondane og Sølnekletten ble imidlertid villreinens leveområder kartlagt (se Jordhøy, P. (red.) 2008. Villreinen i Rondane – Sølnekletten. Status og leveområde. NINA Rapport 339). Her er områdene rundt Gråsjøen vist som barmarksbeite.

Forholdet til Regional plan for Rondane-Sølnekletten

Eiendommen som ønskes utvidet ligger i Sone 1 – Nasjonalt villreinområde i Regionalplanen for Rondane Sølnekletten, som er definert som spesielt viktige områder for villrein. I denne sonen skal det ikke etableres ny fritidsbebyggelse, men tilbygg, uthus og anneks kan vurderes på eksisterende godkjente bebygde fritidseiendommer utenfor regulerte felt.

Villreinemndas behandling av tilsvarende saker tidligere

Villreinemnda har de siste årene uttalt seg til flere dispensasjonssaker for tilbygg innenfor nasjonalt villreinområde i regionalplan for Rondane-Sølnekletten, både i Stor-Elvdal kommune og seinest i januar i en sak ved Storfjellsetra i Ringebu kommune.

Utvidelser av enkelthytter vil isolert sett ha små konsekvenser for villreinen og dens leveområder. Innenfor nasjonalt villreinområde bare i Rondane (Sølnekletten ikke inkludert) er det registrert over 1200 fritidsboliger, seterhus og koier. Tillatelse til utvidelser i nasjonalt villreinområde innenfor regionalplan Rondane-Sølnekletten vil derfor ha en betydelig presedensvirkning. Å åpne for utvidelser av hytter i nasjonalt villreinområde vil samla sett kunne medføre et økt ferdselstrykk som er uheldig i forhold til villreinens arealbruk, både i det området hytta ligger og generelt i nasjonalt villreinområde (nml § 10). Praxis i villreinemnda har derfor vært å frarå en økning av bruksarealet på eksisterende eiendommer i nasjonalt villreinområde, dersom det ikke har vært snakk om ubetydelige utvidelser og/eller utvidelser som ikke har medført en økning i boarealet. Nemnda har imidlertid ikke hatt innvendinger til at eksisterende hytter har vært revet og gjenoppbygd med samme BRA som tidligere.

VURDERING

Kunnskapsgrunnlaget om villreinens arealbruk i området er rimelig godt gjennom registreringene som er gjennomført siden 2007; NINA Rapport 339 (2008) «*Villreinen i Rondane-Sølnekletten. Kunnskapsstatus og leveområde*». Det er derfor ikke behov for å ta i bruk føre-var-prinsippet (jfr. nml §§8-9).

I henhold til § 19-2 i plan- og bygningsloven kan ikke dispensasjon gis dersom hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra eller hensynene i lovens formålsbestemmelse blir vesentlig tilsidesatt. Fordelene ved å gi dispensasjon skal være klart større enn ulempene, etter en samlet vurdering.

Det søkes her om en relativt stor utvidelse, 39 m², begrunnet i at det nå er en storfamilie (4 søsken) som har overtatt hytta og trenger mer plass. De omsøkte endringene på hytta er såpass begrensa at de isolert sett neppe har vesentlige negative effekter på villreinens arealbruk. Dispensasjoner skal

imidlertid også vurderes i forhold til hvilken presedensvirkning de kan ha. Det søkes her om et tilbygg som vil gi et samlet BRA på 114 m². Dette er nær opp til øvre ramme for retningslinjene for eiendommer i buffersona i Regional Plan for Rondane Sølnekletten (120 m² BRA). I buffersona er restriksjonsnivået generelt lavere enn i nasjonalt villreinområde, og tilbygg i nasjonalt villreinområde vil bli vurdert strengere enn i buffersona. Det vil derfor gi en svært uheldig presedensvirkning for hele regionalplanområdet om det i nasjonalt villreinområde åpnes for arealstørrelser nær opp til retningslinjene for buffersona. Det vil også gi en uheldig presedensvirkning å gi tillatelse utvidelser av hytter pga. eierskifter innen familien der det kommer inn flere eiere. Dette vil være en situasjon mange hyttefamilier vil stå overfor, og dersom det bebygde arealet skal utvides slik at flere eiere kan bruke eiendommen samtidig ved overføring av hytta til en ny generasjon, vil dette medføre en betydelig økt bruk av områdene.

Ut fra den betydelige presedensvirkningen det omsøkte tiltaket vil ha for nasjonalt villreinområde i regionalplanen for Rondane-Sølnekletten, anbefales det at tidligere praksis i villreinnemnda videreføres, dvs. at bruksarealet på eksisterende hytte i nasjonalt villreinområde ikke utvides i forhold til eksisterende areal.

FORSLAG TIL VEDTAK

Den omsøkte utvidelsen av hytte på gnr. 17 bnr. 322 er såpass begrensa at den isolert sett neppe har vesentlige negative effekter på villreinens arealbruk. Ut fra den betydelige presedensvirkningen tiltaket vil ha for nasjonalt villreinområde i regionalplanen for Rondane-Sølnekletten, vurderes ulempene ved å gi dispensasjon som klart større enn fordelene.

Villreinnemnda frarår derfor at dispensasjon innvilges.

STYRETS BEHANDLING

Forslaget til vedtak ble enstemmig støttet.

VEDTAK

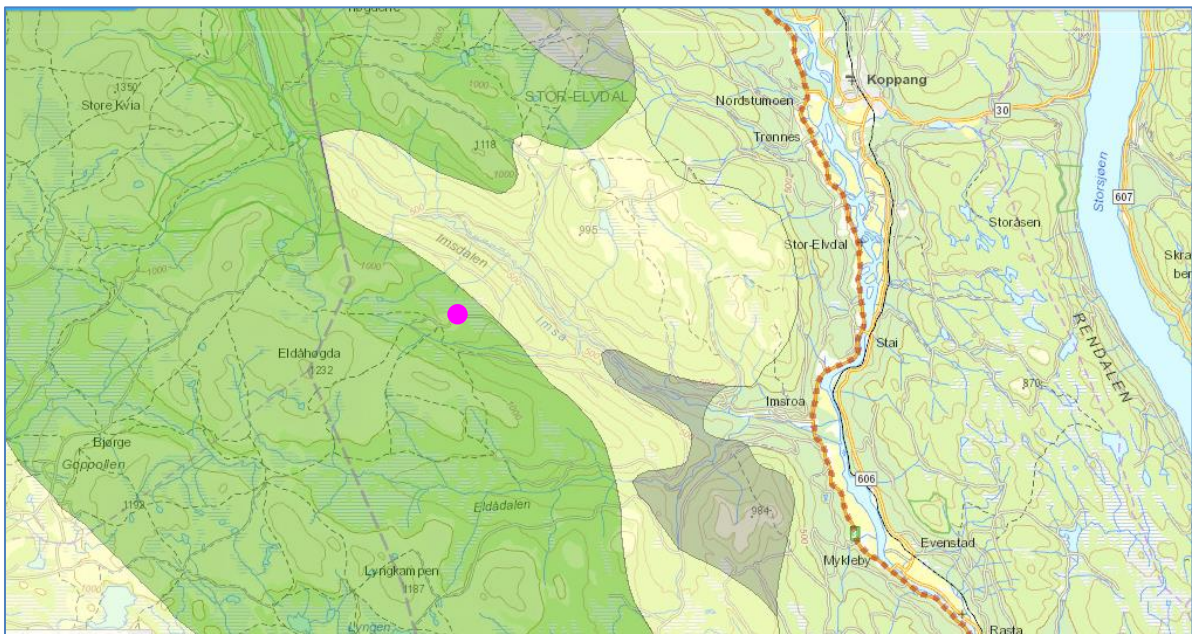
Den omsøkte utvidelsen av hytte på gnr. 17 bnr. 322 er såpass begrensa at den isolert sett neppe har vesentlige negative effekter på villreinens arealbruk. Ut fra den betydelige presedensvirkningen tiltaket vil ha for nasjonalt villreinområde i regionalplanen for Rondane-Sølnekletten, vurderes ulempene ved å gi dispensasjon som klart større enn fordelene.

Villreinnemnda frarår derfor at dispensasjon innvilges.

2017/18 STOR-ELVDAL - SØKNAD OM DISPENSASJON - TILBYGG PÅ HYTTE

SAKSOPPLYSNINGER

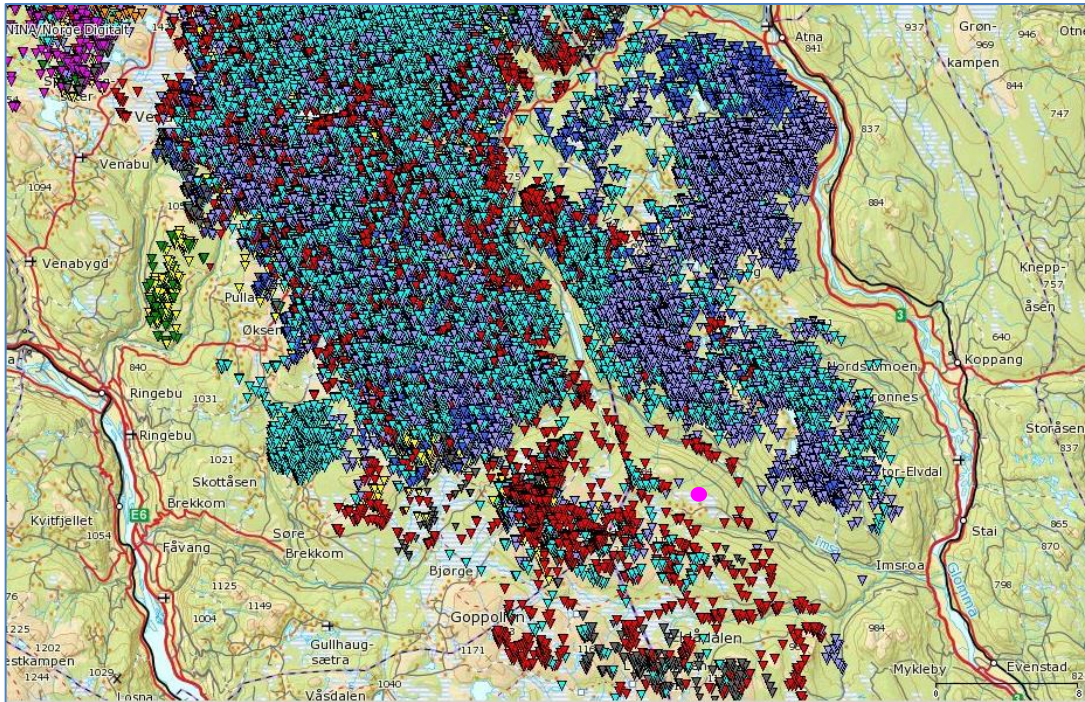
Stor-Elvdal kommune har oversendt søknad om dispensasjon for tilbygg på hytte på gnr. 12, bnr. 49 (Gåla i Imsdalen). Dagens bebyggelse på eiendommen består av to hytter på hhv. 33 og 39 m² og uthus på 18 m² (BRA). Samlet BRA for eiendommen er 90 m². Det søkes nå om et tilbygg på den største hytta på 37 m² (BRA). Tilbygget vil bestå av soverom, bad og bod. Samlet BRA for eiendommen bli etter dette 127 m².

Figur 11. Plassering av hytte som ønsker tilbygg er markert med lilla prikk. Mørkegrønn sone i kartet er nasjonalt villreinområde.

Villreins arealbruk

Fjellområdet mellom Ringebu og Stor-Elvdal er et viktig beiteområde for delstammen i Rondane sør. Hytta som ønskes utvidet ligger nær områder som brukes av villrein (se figur 12). I Jordhøy, P. (red.) 2008. Villreinen i Rondane – Sølnekletten. Status og leveområde. NINA Rapport 339, er området der hytta ligger vist som barmarksbeite, men med helårsbeiter og trekkområder litt lengre vest.

Figur 12. GPS-registreringer av simler januar 2010- desember 2016 (www.dyreposisjoner.no). Aktuell eiendom er vist med lilla prikk.

Forholdet til Regional plan for Rondane-Sølnkletten

Eiendommen som ønskes utvidet ligger i Sone 1 – Nasjonalt villreinområde i Regionalplanen for Rondane Sølnkletten, som er definert som spesielt viktige områder for villrein. I denne sonen skal det ikke etableres ny fritidsbebyggelse, men tilbygg, uthus og annekks kan vurderes på eksisterende godkjente bebygde fritidseiendommer utenfor regulerte felt.

Villreinnemndas behandling av tilsvarende saker tidligere

Villreinnemnda har de siste årene uttalt seg til flere dispensasjonssaker for tilbygg innenfor nasjonalt villreinområde, både i Stor-Elvdal kommune og seinest i januar i en sak ved Storfjellsetra i Ringebu kommune.

Utvidelser av enkelthytter vil isolert sett ha små konsekvenser for villreinen og dens leveområder. Innenfor nasjonalt villreinområde i Rondane (Sølnkletten ikke inkludert) er det imidlertid registrert over 1200 fritidsboliger, seterhus og koier. Tillatelse til utvidelser i nasjonalt villreinområde vil derfor ha en betydelig presedensvirkning. Å åpne for utvidelser av hytter i nasjonalt villreinområde vil samla sett kunne medføre et økt ferdselstrykk som er uheldig i forhold til villreinens arealbruk, både i det området hytta ligger og generelt i nasjonalt villreinområde (nml § 10). Praxis i villreinnemnda har derfor vært å frarå en økning av bruksarealet på eksisterende eiendommer i nasjonalt villreinområde, dersom det ikke har vært snakk om ubetydelige utvidelser og/eller utvidelser som ikke har medført en økning i boarealet. Nemnda har imidlertid ikke hatt innvendinger til at eksisterende hytter har vært revet og gjenoppbygd med samme BRA som tidligere.

VURDERING

Kunnskapsgrunnlaget om villreinens arealbruk i området er godt gjennom registreringene som er gjennomført siden 2007; NINA Rapport 339 (2008) «*Villreinen i Rondane-Sølnkletten. Kunnskapsstatus og leveområde*», NINA Rapport 1013 (2014) «*Villrein og ferdseil. Sluttrapport fra GPS-merkeprosjektet 2009-2014*» og årsmeldinger fra Rondane Sør villreinutvalg. Det er derfor ikke behov for å ta i bruk føre-var-prinsippet (jfr. nml §§8-9).

I henhold til § 19-2 i plan- og bygningsloven kan ikke dispensasjon gis dersom hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra eller hensynene i lovens formålsbestemmelse blir vesentlig tilsidesatt. Fordelene ved å gi dispensasjon skal være klart større enn ulempene, etter en samlet vurdering.

De omsøkte endringene på hytta er såpass begrensa at de isolert sett neppe har vesentlige negative effekter på villreinens arealbruk. Dispensasjoner skal imidlertid også vurderes i forhold til hvilken presedensvirkning de kan ha. Det søkes her om et tilbygg som vil gi et samlet BRA på 127 m². Dette overstiger øvre ramme i retningslinjene for eiendommer i buffersona i Regional Plan for Rondane Sølnkletten (120 m² BRA). I buffersona er restriksjonsnivået generelt lavere enn i nasjonalt villreinområde, og tilbygg i nasjonalt villreinområde vil bli vurdert strengere enn i buffersona. Det vil derfor gi en svært uheldig presedensvirkning for hele regionalplanområdet om det i nasjonalt villreinområde åpnes for arealstørrelser som overstiger retningslinjene for buffersona.

I den nevnte dispensasjonssaken fra Storfjellsetra i Ringebu kommune viser kommunen til at det bare langs Storfjellsetra, Storfjellstua og Imsdalsvegen ligger ca. 100 fritidseiendommer (det er ikke oppgitt om dette kun gjelder Ringebu kommune eller også Stor-Elvdal). «*Det har ikke vært gitt dispensasjoner for påbygg på hytter i dette området siden 2008, i påvente av at Regional plan for Rondane Sølnkletten skulle godkjennes. Det er påregnelig at det kan komme flere søknader om tiltak i tida framover*».

Ut fra den betydelige presedensvirkningen det omsøkte tiltaket vil ha både for områdene langs Imsdalsvegen og for nasjonalt villreinområde i regionalplanen for Rondane-Sølnkletten, anbefales det at tidligere praksis i villreinnemnda videreføres, dvs. at bruksarealet på eksisterende hytte i nasjonalt villreinområde ikke utvides i forhold til eksisterende areal.

FORSLAG TIL VEDTAK

Fjellområdet mellom Ringebu og Stor-Elvdal er et viktig beiteområde for delstammen i Rondane sør. Den omsøkte utvidelsen av hytte på gnr. 12 bnr. 49 er såpass begrensa at den isolert sett neppe har vesentlige negative effekter på villreinens arealbruk. Ut fra den betydelige presedensvirkningen tiltaket vil ha både for områdene langs Imsdalsvegen og for nasjonalt villreinområde i regionalplanen for Rondane-Sølnkletten, vurderes ulempene ved å gi dispensasjon som klart større enn fordelene. Villreinnemnda frarår derfor at dispensasjon innvilges.

Nemnda ber om å få tilsendt kopi av kommunens vedtak i saken.

STYRETS BEHANDLING

Forslaget til vedtak ble enstemmig støttet.

VEDTAK

Fjellområdet mellom Ringebu og Stor-Elvdal er et viktig beiteområde for delstammen i Rondane sør. Den omsøkte utvidelsen av hytte på gnr. 12 bnr. 49 er såpass begrensa at den isolert sett neppe har vesentlige negative effekter på villreinens arealbruk. Ut fra den betydelige presedensvirkningen tiltaket vil ha både for områdene langs Imsdalsvegen og for nasjonalt villreinområde i regionalplanen for Rondane-Sølnkletten, vurderes ulempene ved å gi dispensasjon som klart større enn fordelene. Villreinnemnda frarår derfor at dispensasjon innvilges.

Nemnda ber om å få tilsendt kopi av kommunens vedtak i saken.

*Lillehammer 23.03.2017
Marit Vorkinn, Sekretær, Sign.*

Underskrifter for nemnda

.....
.....